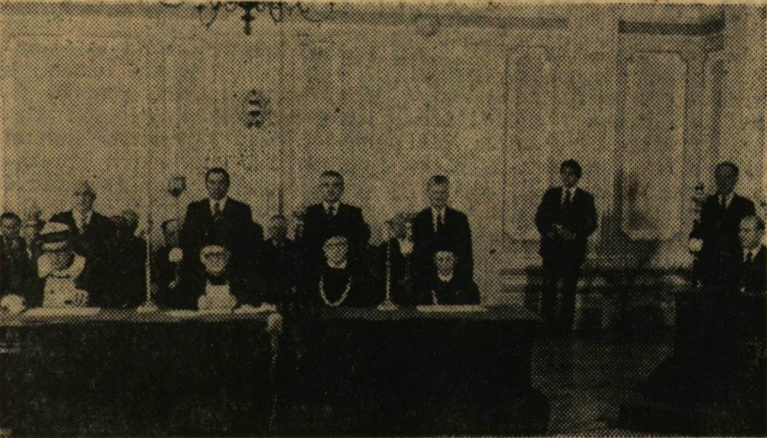

Egyetem

A SZEGEDI FELSOOKTATÁSI INTÉZMÉNYEK LAPJA

Kitüntetéses doktoravatás

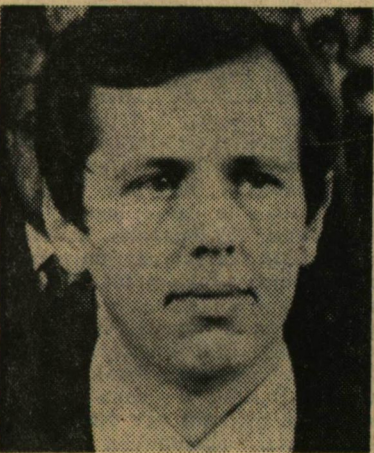
Losonczi Pál a tudományegyetemen

Az egyetem avató tanácsa és Losonczi Pál az ünnepi tanácsülésen

Kitüntetéses doktorrá avató ünnepi tanácsülést tartottak május 8-án a József Attila Tudományegyetemen, melyre eljött Losonczi Pál, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke, dr. Hanga Mária, az oktatási miniszter helyettese, és dr. Petrik Ferenc, az igazságügy-miniszter helyettese. Ott voltak dr. Komócsin Mihály, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának első titkára, dr. Perjesi László, a megyei tanács elnöke, Török József, az MSZMP Szeged városi bizottságának első titkára, Papp Gyula, a városi tanács elnöke, Bódi György, a KISZ Csongrád megyei bizottságának első titkára, a felsőoktatási társintézmények vezetői, az egyetem oktatói és hallgatói.

A Himnusz elhangzása után dr. Antalffy György egyetemi tanár, az egyetem rektora nyitotta meg az ünnepi tanácsülést. Bejelentette: a Népköztársaság Elnöki Tanácsa hozzájárult ahhoz, hogy Csizmás József jogászt, a Magyar Nemzeti Bank jogi előadóját, Kemenes László jogászt, a HUNGAROTEX Textilkereskedelmi Vállalat jogtanácsosát, Maróti Péter fizikust, a JATE Biofizikai Tanszékének adjunktusát és Szendrei Agnes matematikust, az egyetem Algebra és Számelméleti Tanszékének tanársegédjét, a József Attila Tudományegyetem tanácsa Sub Auspiciis Rei Publicae Popularis kitüntetéssel doktorrá avassa. Ismertette az egyetem volt hallgatóinak eddigi munkásságát.

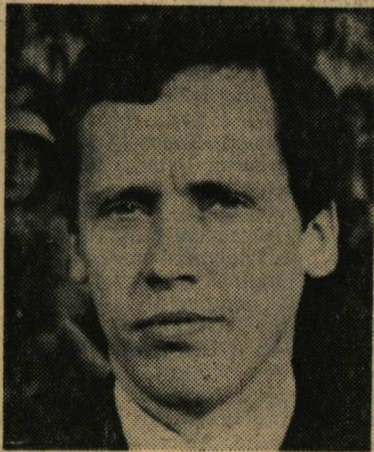

Csizmás József 1955. május 27-én Szolnokon született. Középszkolai tanulmányait a szolnoki Verseyhy Ferenc Gimnáziumban végezte. A középiskola minden osztályában és az érettségi vizsgán kitűnő eredményt ért el. A KISZ-szervezetben vezetőségi tag volt, politikai oktatásokat szervezett. Egyetemi tanulmányait 1973-ban kezdte meg az Állam- és Jogtudományi Kar nappali tagozatán. Itt valamennyi szigorlatát, összes kötelező kollokviumát jeles eredménnyel tette le, s jeles eredményű volt valamennyi gyakorlati jegye is. Államvizsgáját ugyancsak kitű-

nő eredménnyel tette le, doktori szigorlatának eredménye summa cum laude. Mindig szívesen vett részt olyan közösségi megmozdulásokban, ahol tudását kamatoztathatta. Több tudományos diákkörnek volt tagja, s harmadik éves korában a Diákköri Tanács diákelnöke lett.

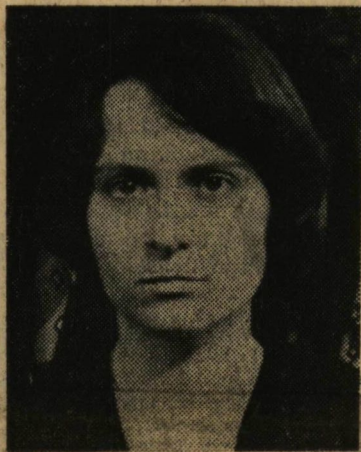

Kemenes László 1954. július 14-én Szegeden született. Középszkolai tanulmányait az egyetem Ságvári Endre gyakorló Gimnáziumában kitűnő eredménnyel végezte és ugyancsak kitűnő eredményt ért el az érettségi vizsgán. A KISZ alapszervezetben igen tevékenyen dolgozott. Érdeklődése sokoldalú. Az Állam- és Jogtudományi Karon 1972-ben kezdte meg tanulmányait, melyeknek során minden szigorlatán és kollokviumán jeles eredménnyel felelt meg, s jeles volt minden gyakorlati jegye. Államvizsgáit kitűnő eredménnyel tette le, szakdolgozata jeles minőségű. A kar mozgalmi életében kezdettől fogva bekapcsolódott. Évfolyamának alapszervezeti KISZ-titkárként dolgozott, másodéves korától. Mozgalmi munkáját tanulmányi munkájához hasonlóan mindig magas színvonal jellemezte.

Maróti Péter 1950. október 14-én született Szegeden. Általános és középszkolai tanulmányait is a városban végezte, majd 1969-ben kitűnő eredménnyel érettsé-

gizett a Ságvári gimnáziumban. Egyetemi tanulmányait a Természettudományi Kar fizikus szakán 1974-ben fejezte be. Minden tanulmányi időszakban valamennyi érdemjegye jeles volt. Fizikából országos tanulmányi versenyt nyert 1969-ben, majd a III. Nemzetközi Fizikai Diákdiploma első díját nyerte. Három országos diákköri konferenciát nyert 1972-1975 között különdíjat, illetve első díjat. Doktori szigorlatát 1976-ban summa cum laude minősítéssel tette le. A közösségi munkából is mindvégig kivette részét. Gimnáziumi éve alatt KISZ vezetőségi tagként, egyetemi tanulmányai során pedig mint az egyetemi KISZ-bizottság tagja tevékenykedett.

Szendrei Agnes 1953. július 14-én született Szegeden. Középszkolai tanulmányait a Ságvári Endre Gyakorló Gimnáziumban végezte, minden osztályban kitűnő eredményt ért el, kitűnően érettségizett. Egyetemi tanulmányai alatt valamennyi szigorlatát és kollokviumát jeles eredménnyel tette le, minden gyakorlati jegye jeles volt, államvizsgáján kitűnő eredménnyel felelt meg, doktori szigorlatának eredménye summa cum laude. Megnyerte 1969-ben az Országos Arany Dániel matematikai tanulmányversenyt, 1970-ben pedig az Országos Középszkolai Tanulmányi Verseny győztese volt matematikából. Tudományos diákköri pályamunkáival megnyerte a XII. és XIII. Országos Tudományos Diákköri Konferencia fődíját. A KISZ-nek 1967 óta tagja, egyetemi éve alatt végig tanulmányi csoportvezetőként tevékenykedett, és a matematikai tudományos diákkör aktív tagja volt.

Az Egyetemi Tanács megállapította, hogy a József Attila Tudományegyetem ezen volt diákjai mindenben megfelelnek a kitüntetéssel történő doktorrá avatás követelményeinek és a kari tanácsok határozata alapján pártoló javaslattal felterjesztette kérésüket. Az Elnöki Tanács 1979. február 28-án kelt 3/1979. sz. határozatával hozzájárult ahhoz, hogy a József Attila Tudományegyetem Csizmás Józsefet, Kemenes Lászlót, Maróti Pétert és Szendrei Agnest Sub Auspiciis Rei Publicae Popularis kitüntetéssel avassa doktorrá.

A jelöltek röviden ismertették a disszertációikat, s nevében Szendrei Agnes kérte doktorrá avatásukat. Az eskü letétele után az egyetem tanácsa nevében dr. Antalffy György rektor és a három kar dékánja, dr. Kovács István, dr. Csukás István és dr. Tandori Károly Sub Auspiciis Rei Publicae Popularis kitüntetéssel doktorrá avatta őket. Diplomájuk átvétele után az Elnöki Tanács elnöke átadta nekik a kitüntetéses avatást jelző aranygyűrűket, melyeket államunk címere ékesít.

(Folytatás a 2. oldalon.)

Szakszervezeti tanácskozás

(2. oldal)

KISZ-küldötttertekezletek

(3. oldal)

Kirándulás — növénygyűjtéssel

(5. oldal)

Gondok ellenére is eredményesen

(7. oldal)

Előbbre léptek

Küldöttgyűlést tartottak május 8-án a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán. Nagy József, a főiskolai KISZ-bizottság titkára köszöntötte a megjelent küldötteket, oktatókat, hallgatókat, az elnökségben helyet foglaló vendégeket: Fabriczky Andrást, a KISZ KB munkatársát, Polyák Gabriellát, a városi KISZ-bizottság iskolafelelőjét, dr. Kőkúti Lajost, az MSZMP főiskolai szervezetének titkárát.

Ezt követően Nagy József ismertette a KISZ-bizottság beszámolóját az 1978/79-es mozgalmi évben végzett munkáról. Kiemelte, hogy az ifjúsági szervezet célja, feladata a szocialista szakemberképzésben való tartalmas részvétel, s ezt kell szem előtt tartani a legfőbb tevékenységi területek elemzésénél is.

A KISZ-tagok alapvető feladata a minél eredményesebb tanulmányi munka. Ez a főiskolán — mint a beszámoló mondja — több módon is értékelhető. Számos olyan munkaformát sikerült kialakítani, amelyek biztosítják a leendő hivatás gyakorlását, megismerését. Ide tartozik az általános iskolák, nevelőotthonok, ifjúsági munkas kórusok, klubok, sportkörök patronálása, a FEB munkája; s a hallgatók mélyebb, sokoldalúbb felkészülését szolgáló tudományos diákkörök, szak-kollégiumok, közművelődési körök és öntevékeny művészeti csoportok.

A KISZ ösztönzi a tanulmányi eredmények javítását a tanulmányi ösztöndíj arányos elosztásával, a „Kiváló tanulócsoporthoz” versenymozgalom kiírásával és értékelésével, ugyanakkor a tanulmányi fegyelem vonatkozásában — órai aktivitás, óralátogatás, határidős feladatok elvégzése — ennek hatása kevésbé érződik. Sok hallgatónak alacsony a munkafegyelme, s javulás csak az oktatók és hallgatók kapcsolatának mélyítésétől, erősítésétől és a hallgatók önfegyelmezésétől várható. Jó példa erre a TDK hallgatóinak és oktatóinak együttműködése, elért eredmények. Nem érvényesül megfelelő mértékben a rendszeres értékelés pedagógiai ösztönző szerepe, s előrelépésre van szükség a szaktárgyi versenyek területén is.

Az elmúlt évben az akcióprogram főbb célkitűzéseit az ideológiai-politikai tevékenységben sikerült megvalósítani. A KISZ-bizottság ez év januárjában vizsgálta az 1978/79-es politikai képzési terv időarányos végrehajtását. Megállapította, hogy az alapszervezeti vitakörök száma és látogatottsága kielégítő, ugyanakkor az aktívisták száma a várokozás alatt maradt.

A titkár és agit.-propos képzés szétválasztása, a jobb szervezés nyomán javulás mutatkozott, s ebben szerepet játszott a Poli-

ka Képzési Munkabizottság operatív tevékenységének jelentős feljavulása is.

Erősödött a KISZ és a párt kapcsolata, javult a pártépítő tevékenység, ezt az új tagfelvételek is jelzik. Több sikeres politikai rendezvény volt az elmúlt mozgalmi évben, ezek világnézeti nevelő hatása igen erős. A sikeres szolidaritási nagygyűlést bizonyította: jó szervezéssel akár két nap alatt is több száz embert lehet megmozgatni, az is igaz viszont, hogy a részvétel, az aktivitás több rendezvényen a várokozás alatt maradt.

Vannak hiányosságok a politikai, szervezeti fegyelem terén is, ezek szülik egyes KISZ-vezetők túlereltségét. Szükségesnek látszik a követelmények emelése a KISZ-tagság megújításánál, az éves egyéni értékeléseknél. Hatékonyabban kellene segíteni az elsősök gyors beilleszkedését, s a tanulmányi csoportvezetőket is rendszeresen be lehetne vonni a mozgalmi munkába.

Fontos eleme a vezetői munkára való felkészülésnek a politikai képzés. A vitakörök általános foglalkoztatottsága, hogy nem foglaloznak saját életünk, hétköznapi problémáival. A helyzet javításához elengedhetetlen a jobb együttműködés a Marxizmus-Leninizmus Tanszék fiatal oktatóival.

A KISZ-tagok számára fontos érdekvédelmi-érdekképviseleti tevékenység alapja a KISZ-bizottság valamint az állami és pártvezetés között kialakult jó kapcsolat, továbbá a hallgatói joggyakorlás meglévő fórumai. Jelenleg a főiskola 21 testületéből 16-ban 41 KISZ-tag lát el képviselői feladatokat, a tanszéki képviselők száma 59.

Ezzel sajnos nem áll arányban az érdekvédelmi munka minősége. A hallgatók, oktatók szélesebb rétege csak felületesen ismeri az egy-egy testületben folyó munkát, így a határozatok sem tudnak megfelelő hatást gyakorolni. Felvetették, hogy szükség lenne egy belső használatú kiadvány létrehozására, amely a legfrissebb KISZ-bizottsági anyagok, főiskolai határozatok lényegét, a testületi ülésekről készült rövid feljegyzéseket tartalmazná.

Sokszor a hallgatói képviselők sem állnak feladatuk magaslátán. A tanszékek egy része viszont sokszor maximalista, nincs a tanszéki képviselőknek egységes értelmezése, vissza-visszatér a hallgatói érdektelenség. Ezt a munkát már a gólyatáborban meg kellene ismertetni az elsősökkel.

Harmadszor rendezték meg a mozgalmi évben a főiskolán az ifjúsági parlamenteket. Előrelé-

(Folytatás a 3. oldalon.)

A Juhász Gyula Tanárképző Főiskola május 12-én rendezte balagási ünnepségét. Képünkön: a végzős főiskolások az ünnepség színhelyére tartanak

Kitüntetéses doktoravatás

Az Elnöki Tanács elnökének beszéde

(Folytatás az 1. oldalról.)

Losonczy Pál ez alkalomból beszédet mondott:

— Valahányszor megfordulok az alsó Tisza-vidék anyavárosában, de nyugodtan mondhatom úgy is, hogy a „magyar kultúra déli végvárában”, bizonyos tisztelet lesz úrrá rajtam. Bizonyára azért, amiért Szeged első sorban és főként a kultúra városa, Szege-d és a magyar kultúra ikerfogalma is lehet egymásnak, némi egyszerűséggel, avagy valamelyes túlzással. A múltnak e kulturális mélysegekbe visszanyúló életvonalát érzem én a mai, a mostani ünnepségük már-már szokatlan, de okvetlenül tiszteltreméltó külsőségeiben. A hagyománytisztelt nem pusztán ünnepi ruházat, hanem feltétlenül lényegét hordozó és fejezi ki.

Ha csak mennyiségi oldalról közelítünk is a dologhoz, nyilvánvaló, hogy fővárosunk után itt, Szegeden a legnépesebb a műveltséget hordozó értelmiségi réteg: jóval több, mint bármelyik vidéki városunkban. Az itt alkotó értelmiség nagyobb számú, mint a virágkorában lévő Athéné, sőt ahhoz fogható számú kiművelt emberfő tevékenykedik itt, mint amennyi az antik világródmalmat kormányzó Rómában.

A nagyszámú és rangos összetételű szegedi értelmiség a magyar szellemi erő szerves, sok vonatkozásban meghatározó része, okvetlenül kultúrateremtő közösség is egyúttal.

Szocialista társadalmunk értelmiségéről szólva, egyre nagyobb nyomattal esik szó jelentőségéről és teljesítményének növekvő súlyáról. Ez természetes. Egyaránt fakad ez társadalmunk fejlettségi fokából, de abból a követelményből ugyancsak, hogy az előttünk lévő megoldásra váró feladatokból mind nagyobb hányad nyomja az értelmiség vállát. A magyar értelmiség fejlődésünk utóbbi időszakában egészében felnőtt a szocialista társadalom támasztotta igényekhez: odaadta-odaadja eszét és szívét a szocialista társadalom építése ügyének. Igen örvendetes és kilátásokkal kecsegtető tény ez, annál is inkább, mert az értelmiségi alkotómunka szerepe és térfogata hatványozott jelentőségűvé válik már napjainkban, de még inkább a jövőben, mindazoknak a minőségi változásoknak a nyomán, amelyek életünket és helyzetünket jellemzik itthon és a nagyvilágban.

A szegedi alkotó értelmiség — amelynek egyik rangos és kiemelkedő fellegrája az egyetem — színes, sokoldalú és jelentékeny személyiségeket foglal magában. Eltek és élnek, alkotnak és alkotnak Szegeden tudósok, művészek, irodalmárok, akiket jóval határainkon túl is számon tartanak. Itt szinte felesleges arra hivatkoznom, hogy ennek az egyetemnek volt a hallgatója József Attila, Radnóti Miklós. Kell-e említsem, hogy itt szerzett Nobel-díjat Szent-Györgyi Albert; s hogy itt bontogatták szárnyukat a „Szegedi Fialok”? Azok az ifjú értelmiségiek, akik a két világháború között egyetemistaként sorakoztak fel a munkásokkal és a szocializmus eszméje mögé. József Attila, Radnóti Miklós és Erdei Ferenc a történelem magaslatára küzdötte fel magát, de a többiek is nagyívű pályát jártak be nemcsak szakmájukban, hanem új világunk születésének hirdetésében, tervezésében és építésében.

Magas szintű, a láthatáron távolra tekintő, igazi tudomány erezzett gyökeret az Egyetem

műhelyeiben. Ennek csak egyik jelzője Szent-Györgyi Albert Nobel-díja. Ami azonban legalább ekkora súllyal esik latba; kivülre még számosan teremtettek vagy vittek, sőt visznek tovább iskolát, legfőként a természettudományok terén, de a társadalomtudomány egyik-másik ágazatában is!

Önmagában elegendő bizonyosság erre az egyetem oktatói tevékenységének sikere. Ami részben kifejeződik abban, hogy az itteni egyetemek, felsőfokú oktatási intézmények egyetemi tanárai, docensei, adjunktusai és tanársegédei között szép számmal vannak akadémiai tagok, tudományok doktorai, kandidátusai, valamint Kossuth-, illetve Állami-díjasok!

De ugyanúgy önmagában is minősítése ez az egyetemen folyó oktató-nevelő munka színvonalának. Aminek egyik megjelölési formája a szép számú aranygyűrűs doktor itt történeté avatása. A szegedi József Attila Tudományegyetem életének utóbbi 17 esztendejében — a maival együtt — kilenc alkalommal került erre sor. A gyakoriságot most a kitüntetett doktorok szokatlanul nagy száma tetézi újabb sikerrel; ma négy ifjú doktort avattak, akiknek — név szerint: dr. Csizmas József és dr. Kemenes László jogásznak, dr. Maróti Péter fizikusnak, és dr. Szendrei Ágnes matematikusnak — a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa tanulmányi eredményük elismerésül, kitüntetésként az államunk címerével ékesített aranygyűrűt adományozta.

Amikor e jeles teljesítmények megszületésében az egyetem érdemelt hangsúlyozom, semmivel sem kívánom csökkenteni az ifjú aranygyűrűs doktorok személyi adottságát, tehetségét, szorgalmát, kitartását és odaadását. A tehetség, az adottság csak kedvező feltételek esetén bontakozhat ki! E feltételek között érhetjük nyomon az iskolát, az egyetemet, a szülői odaadását és támogatását csakúgy, miként társadalmi rendszerünket, szocialista világunkat, amely termékeny talajul szolgál a belévetett magnak.

Útravalóul egyetlen gondolatot szeretnék felidézni: a kitüntetéses doktoravatás szertartásával nem teljesült be tanulmányuk. Csak a kiváló tanuláshoz állnak utána, a tevékenységnek azonban még előtte. Ha az elméletnek a gyakorlat a próbaköve, akkor a tanulmányi eredménynek a tett, az életmű. Arra kérem Önöket, tisztelt ifjú doktorok, hogy ezt jól vessék az emlékezetükbe. Az aranygyűrű, amelyet most átadok Önöknek, a maga jelképével erre emlékeztet.

Szendrei Ágnes kérte a jelölték doktorrá avatását

tesse valamennyiüket az élet, a munkáselet széles és messzire nyúló útján haladtukban.

Az ünnepélyesség e meghitt pillanatában azt kívánom mindnyájuknak, hogy jó egészségben, az alkotó tevékenység örömeivel és kötelezettségével viseljék a gyűrűt. Az egyetemnek a tisztelt tanári és oktatói karnak pedig azt, hogy még sok az Önökhöz hasonló példás teljesítménnyel öregbítse a József Attila Tudományegyetem jóhírére, eredményesen fáradozzon szocialista kultúránk, magyar népünk műveltségének felvirágoztatásán.

Doktorrá avatásukért és a kitüntetésért Csizmas József mondott köszönetet. Végül a József Attila Tudományegyetem Tanácsa nevében dr. Antalffy György rektor köszönte meg az Elnöki Tanács elnökének, az egyetem volt hallgatóinak aranygyűrűs kitüntetését, üdvözölte felavatott fiatal doktor-társait, hangsúlyozva, hogy:

— Büszkék vagyunk eredményeinkre, s örömmel vesszük tudomásul, Elnök Elvtárs szavából, hogy e büszkeségünk nem alaptalan. Nehéz megállapítani azt, hogy az új doktoraink által elért sikereinkhez saját tehetségük és szorgalmuk mellett mennyi része van egyéb tényezőknek. De nyugodtan állíthatjuk — s ezen ünnepélyes avatások ismétlődése is ezt bizonyítja, — hogy az oktatók munkája is jelentős mértékben elősegítette e tehetségek kibontakozását. E tevékenységünkben nem állunk egyedül. Az állam hathatós segítsége mellett egyre inkább számíthatunk a szegedi egyetemen végzett korábbi hallgatóink, valamint az egyetemhez kötődő szakemberek alapítványokban megnyilvánuló támogatásában.

Elnök Elvtárs szavai arra készítetnek és köteleznek bennünket, hogy a jövőben még fokozottabban végezzük oktató-nevelő munkánkat. Minden erőnkkel azon kell lennünk és azon is leszünk, hogy a reánk bízott hallgatók közül minél többet juttassunk el a legmagasabb szintre.

Szeretettel üdvözölöm Önöket is fiatal doktortársaink azzal a hő óhajattal, hogy mindazt, amit Önök itt ünnepélyesen fogadtak és amit a felavató dékánok lelkükre kötöttek, az életükben a legteljesebb valósággá válják. Kívánok működésükhöz sok sikert, eredményes jó munkát.

Az ünnepség a Szózat hangjaival fejeződött be.

Losonczy Pál délután — dr. Perjesi László, dr. Hanga Mária és dr. Antalffy György kíséretében — látogatást tett a József Attila Tudományegyetem Kibernetikai Laboratóriumában. A regionális számítóközpont tevékenységéről dr. Székely Sándor, a kibernetikai laboratórium vezetője tájékoztatta az Elnöki Tanács elnökét, s mutatta be a vendégeknek az intézményt.

A Ságvári Gimnázium búcsúzó negyedévesei

Szakszervezeti tanácskozás

Az Orvos-Egészségügyi Dolgozók Szakszervezetének Szegedi Orvostudományi Egyetemi Alapszervezete május 10-én, 14 órakor tartotta hagyományos évi beszámoló értekezletét, a szakszervezeti tanács képviselői és a bizalmi küldöttek előtt. A legfelsőbb testület ülésén résztvett Koncsek Aranka, az OEDSZ al-elnöke, dr. Albert Sándor, az OEDSZ megyei bizottsága titkára, dr. László Ferenc, a Szegedi Orvostudományi Egyetem pártbizottságának titkára és dr. Szilárd János, klinikai rektor-helyettes.

Az értekezlet első napirendi pontjaként dr. Vetró Gábor, az alapszervezet titkára tartott beszámolót a SZOTE szakszervezeti alapszervezete 1978. évi tevékenységéről. Megállapította, hogy az alapszervezet életében és munkastílusában a beszámolási időszakban lényeges fejlődés tapasztalható. A szervezeti struktúra elmúlt évi módosítása beváltotta a hozzá fűzött reményeket, jelentősen csökkent az értekezlet száma, a testületi ülések a jobb információs munka és a tagok fokozott tárgyismerete következtében gördülékenyebbé váltak, s javult a testületi munka operativitása. Dr. Vetró Gábor beszámolójában leszögezte, hogy a tisztségviselők képzését és továbbképzését az eddigi gyakorlatnak megfelelően kell folytatni, s a továbbiakban is szükség van a munkahelyi bizottságok titkárai számára rendezett hagyományos továbbképzésre. A bérgházközlésről szólva a titkár elmondta, hogy az 1979. évi 5 százalékos bérfej-

lesztési keret elosztása az irányelveknek megfelelően történt, s hogy egyes munkakörökben, illetve területeken dolgozók kiemelt összegű fejlesztési keretet kaptak. Ezt követően a munkavédelemről, a munkasellátásról szólt, kiemelve e területek jelentőségét, s a további feladatokat. Beszámolt arról is, hogy bár az alapszervezet kulturális, közművelődési munkáját az előző évek elismert színvonalra jellemezte, egyes esetekben azonban a látogatottság viszonylag csekély. Emelést tett arról is, hogy 1979-ben fontos feladat lesz a közművelődési titkárság tervező és szervező munkájának további erősítése és finomítása. Az alapszervezet a tömegsportmozgalom terén is jelentős eredményeket mutat fel, hisz a dolgozó csapat idén negyedszer nyerte el az OEDSZ Vándorszerlegét. Ezt követően az 1978/79-ben bevezetett új rendszerű tömegpolitikai oktatást elemezte a beszámoló, majd a nópolitikai és az ifjúságpolitikai tevékenységre tért ki.

Dr. Vetró Gábor beszámolóját vita követte, s a felszólalók néhány kiegészítést tettek az értékeléssel kapcsolatban.

Az ülés záróaktusaként a résztvevők elfogadták az új szervezeti módosító határozatot, amely kimondja, hogy az alapszervezet egyes területein — ki-sérletképpen az elméleti intézet területén — vezessék be a főbizalmi rendszert, továbbá az arányos területi képviselői bizottsítása céljából növeljék a bizalmi küldöttek létszámát.

Az MTA 139. közgyűlése

A Magyar Tudományos Akadémia 139. közgyűlését május 9-11. között rendezték az Akadémia várbeli kongresszusi termében.

A háromnapos közgyűlés során megvitatták és elfogadták az Akadémia új alapszabályát, amelyet Szentágothai János elnök és Márta Ferenc titkár terjesztett a közgyűlés elé.

A Magyar Tudományos Akadémia idei közgyűlésének harmadik napján kiegészítette az elnökséget, majd titkos szavazással megválasztotta az akadémiát új, rendes, levelező és tiszteleti tagjai. A korábbi levelező tagok közül 29-et rendes taggá, a tudományok doktoraiból 15-öt levelezőtaggá és 33 elismert külföldi tudóst tiszteleti taggá választottak.

A Magyar Tudományos Akadémia közgyűlésén Mérei Gyula rendes, Lovász Lászlót levelező taggá választotta.

MÉREI GYULA

A szegedi József Attila Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kara Új- és Legújabbkori Magyar Történelmi Tanszékének vezetője, egyetemi tanára, 1911-ben Budapesten született. Kutatási szakterülete az új- és legújabbkori magyar történelem. 1973-ban a Magyar Tudományos Akadémia levelező taggá választotta. Tudományos munkájának középpontjában a XIX. század és a XX. század első felének gazdaság- (ipar-) és politikatörténete áll. A Magyarország története című hatalmas munka ötödik kötetének főszerkesztője. Mérei Gyula írásait történetfilozófiai, történetelméleti és metodológiai, valamint historiográfiai problémák jelentik, érzékenység hatja át. Egyetemi

oktató és kutató munkája mellett dolgozik az Oktatási Minisztériumban és az MTA keretében működő bizottságokban, fíradhatatlanul munkálkodik a tudományos utánpótlás nevelésében, a fiatal nemzedék irányításában. Erdemi elismeréseként 1971-ben a Munka Erdemrend arany fokozatával tüntették ki.

LOVÁSZ LÁSZLÓ

A 31 esztendő, kivételes képességű fiatal matematikus a József Attila Tudományegyetem Bolyai Intézetének tanszékvezető egyetemi tanára. A tudományok doktora fokozatot 1977-ben szerezte meg, szűkebb területe a kombinatorika, melynek világszerte is egyik legnagyobb szakértője. Középszikolász korában megoldotta Tarski egy univerzális algebrai problémáját, s az e munkája nyomán megindult vizsgálatok ma is folynak. Ő építette ki a hipergráfok elméletét, megalkotta a törtlefogások fogalmát, névhez fűződik a valószínűség-számítási módszer egy újfajta alkalmazása, megalkotta a geometriai hipergráf fogalmát, jelentős eredményeket ért el az algoritmusok elméletében. Nemcsak alkalmazza az algebra, a topológia, a geometria és a valószínűség-számítás eredményét, hanem a kombinatorikán keresztül összekapcsolja őket és ezekre vonatkozóan is lényegi összefüggéseket tár fel.

Eddig 80 tudományos dolgozata jelent meg, több alkalommal volt meghívott előadó nemzetközi konferenciákon. A Combinatorica című nemzetközi folyóirat főszerkesztője.